

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ville egentlig ikke have taget ordet i denne debat, for CD støtter dette forslag, men jeg må nok sige, at når vi nu skal til at stemme om tilbagetrækningen fra Dannevirke, og hvad det ellers er, vi skal til at stemme om om et øjeblik, så synes jeg, at det kræver en enkelt bemærkning, nemlig den, at den debat, vi har haft i de sidste 10-15 minutter, efter min opfattelse er den mest modbydelige debat, der overhovedet har været i det års tid, hvor jeg nu har siddet i Folketinget.

Hvad i alverden er meningen med at overfalde vore naboer på den måde og grave det gamle tyskerhad og alle disse forskellige ting frem i en debat om en fiskeriaftale? Jeg har aldrig i mit liv kendt noget lignende, og jeg er sikker på, at signaler som disse i Berlin og i Bonn og alle disse andre steder, specielt måske i Vesttyskland, som er vore EF-venner, er meget, meget modbydelige at modtage. Så jeg siger velbekomme til dem, der udsender det signal.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Mogens Elvensø, der taler så varmt for havenes frihed, om det er de store fiskerimagter, om det er de store, effektive udenlandske flåder, der skal komme og støvsuge danske områder, eller det er den danske fiskerflåde, der skal have mulighed for at gå ind i de store områder. Er det ikke i dansk interesse, at de store ikke kommer og fisker i vore områder? Det betyder, at det er i dansk interesse at lave nogle aftaler. Al den snak om havenes frihed kunne man have, hvis man var britisk stormagt for 100 år siden. Man kan ikke have den, når man er en dansk nation i året 1989.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det storeuropæiske Centrum-Demokrati kan selvfølgelig meget vel håne og sige, at det her kun er en fiskeriaftale, men for bornholmerne er der ikke tale om »kun«, når man taler om fiskeriet. Det er livsnerven i det bornholmske liv, og derfor er det, der drejer sig om fiskeri, meget, meget centralt. Og så er det ikke udelukkende fiskeri – det er Danmark, der forbløder ved, at vi afstår meget, meget værdifuldt dansk område uden at få noget som helst til gengæld.

Der er ikke tale om, at man på nogen som helst måde gør det, som hr. Duetoft ville ind på,

nemlig fører fiskeripolitik ud fra, at man skulle beskytte nogle bestemte fiskere frem for andre. Det danske fiskeri – stort eller småt – bliver dårligere stillet, efter at hr. Duetoft har været med til at vedtage dette forslag. Derfor var hr. Duetofts indlæg helt forfejlet.

Så kan han selvfølgelig let sætte sig op på den moralske sadel, som hans gruppeformand satte sig op på i debatten i går, og sige, at det er frygteligt, at man bruger Folketingets talerstol til at sige sandheden fra. Hvor i alverden skulle man ellers sige sandheden? – selv om det forekommer nogle medlemmer af Centrum-Demokraternes gruppe afskyeligt at høre sandheden meddelt, som de gjorde det i går, og som de åbenbart også gør det i dag. Vi er ikke her i Folketinget for at være de sarte ørers klub, vi er her, for at rigtigheden om den frygtelige politik, der føres på de forskellige områder, også kan komme frem her fra denne talerstol. Så derfor var hele hr. Duetofts indlæg aldeles forfejlet.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Duetoft, at det da ikke drejer sig om, at de store trawlere skal ned at fiske ved Bornholm. Det drejer sig om, at man laver grænser ude i havet; det er det, aftalen drejer sig om.

Og så lover man os en fiskeriaftale. Se, den fiskeriaftale skal vi have under alle omstændigheder, også selv om der ikke er grænser ude i havet, og den fiskeriaftale vil da kunne forhindre de trawlere, som hr. Duetoft taler om.

Niels Anker Kofoed (V):

Nu ved man jo af erfaring, at der bliver taget referat af disse møder, og derfor føler jeg mig foranlediget til at sige nogle ting.

Jeg vil ikke sige, at hr. Glistrup har sagt noget sludder, men det er ikke korrekt. Det, det drejer sig om, er, at vi har accepteret FN's havretskonference om, at der skal være 200-sømil-fiskerigrænser. Men i Østersøen hænger det sådan sammen, at man ikke kan opnå 200 sømil, men må gå ind for midtlinjeprikket. Derfor er det, regeringen har forhandlet sig frem til med Østtyskland, principielt noget, vi er vældig tilfredse medovre på Bornholm, vi, der bor der, i hvert fald.

Det, at man for første gang har anerkendt midtlinjeprikket i Østersøen mellem Dan-